

René Levinský

Většina jeho vzpomínek na režim pochází z jeho studentských let. Již před rokem 1989 psal divadelní hry.

“Člověk musel mít zřizovatele když jste chtěli hrát divadlo nebo chtěli mít kapelu tak jste si museli sehnat nějakou továrnu nebo socialistický svaz mládeže nebo prostě prostě člověk musel mít razítko. A celá kultura Česka se dělila na dvě party. Na jednu, která si to razítko sehnala. Což pro kapely bylo strašnej opruz”

Tehdejší režim nepodporoval svobodu projevu takže jakákoliv umělecká tvorba podléhala cenzuře.

Byl jeden z mála aktivních účastníků stávkového hnutí, které předcházelo pádu komunismu v roce 1989.

“A pak nám začali vyhrožovat což bylo vlastně už takový jak bych řek jako typický pro tu dobu když začal děkan že kdo se nechá zvolit do stávkového výboru protože řečeno bylo že kdo je ochoten se nechat volit do stávkového výboru ať jde dopředu a přihlásí se že bude jako kandidát a na to ten děkan říkal že kdo teď v tyhle chvíli sejde tak bude do konce života maximálně řídit tramvaj”

Z jeho ročníku předstoupili 3 lidé ale nakonec tam byl on a pan Marcel Fišer.

“Bud’te jako nějak vděčný tý generaci vašich rodičů a prarodičů, že vás zbavili komunismu, ale já si myslím, že vám necháváme svět v mnohem horší stavu než jsme ho kdy my dostali Od svezch rodičů protože prostě máme tady jako válku máme tady šílenej režim v Ruský federaci máme tady zásadní jako brutální environmentální problémy a ještě se trošku my starý vám mladejm posmíváme, že jste si neudělali svoji revoluci smích(hahhaha) my jsme měli revoluci my jsme museli proti komunistům vy maximálně proti čmoudíkům do vzduchu.

“Moje životní motto je radši menší efekt než-li větší defekt”